

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1988-11-15

Nr 6

Alla voro de unga män...

...och nu är de flesta av dem pensionärer, även många av de värnpliktiga i nedre raden. 1.div vpl och underbefäl för sommaren 1947.

Kom till HÖSTMÖTET!

Nu är det dax igen! Torsdagen den 1 december träffas vi och lyssnar på Valter Jonsson, chef för UndS, flygvapnets underrättelseskola alltså. Underrättelsetjänst och flygspaning kallar han sitt anförande, i lektionssalsbyggnaden. Därefter äter vi en sillbit på Fyrbymässen före krigsrätten, d v s årtor med fläsk. Måltidsdryck och kaffe. Drycker därutöver finns också att tillgå i baren.

Klockan 1900 börjar det hela.

För att underlätta till- och frånresan har styrelsen bokat en buss som lämnar F 13 kl 1815 och kör följande runda: Finspångsvägen, De Geersgatan, Rågången, Stockholmsvägen, Centralen, Hamnbron, Promenaderna, Linköpingsvägen, Riksbron, Finspångsvägen till F 13.

Lokaltrafikens hållplatser, om Du står vid

någon av dem efter nämnda vägar. Återresa samma väg ca 2230.

Föranmälan m h t matbeställningen (pris kring 35:-) senast den 27 som är en söndag till L-H Svensson tfn 16 33 82, Kalle Ljunge tfn 16 22 42, Britta Carlsson tfn 19 40 00 vx, Sven Bardun tfn 915 27 eller Åke Kjellman tfn 18 94 90.

Verkställ!

ÅRSMÖTET 1988

Ett sextiototal medlemmar hade mött upp till årsmötet den 28 maj. En del av dem åkte med abonnerade bussen till Linköping, som alltså blev platsen också den här gången. Året före var det ju årsmöte i anslutning till SAAB:s 50-årsjubiléum. Som bjöd på strålande uppvisningar. Bl a av den italienska division som nyligen förorsakade stor katastrof under uppvisningar i Tyskland.

Även i år tog styrelsen chansen att s a s på köpet få ett stort publikt evenemang. Nämligen Arméflygets 75-årsjubiléum, vilket också utspelades på gamla ärevördiga Malmens flygfält. Deltagare fick se flygning med den allra första armémaskinen, en fransk Nieuportmaskin. Vårt eget Flygvapen fanns ju inte då 1912. En maskinparad fram till våra dagar spädde på. Men frågan är väl ifall inte Arméns Lejon ändå tog priset, dessa fantastiska motorcyklister som verkligen vet hur man ska tygla en bage.

Själva årsmötet leddes av ordföranden Hermann Schulz och några större förändringar i styrelsens sammansättning blev det inte. Inte någon förresten. Hermann Schulz är således fortfarande ordförande och han har omkring sig Brita Gustafsson som kassör och Lars-Håkan Svensson är sekreterare. Kalle Ljunge är vice ord-

Eliten 1944 på F 9

Även om F 13 sattes upp 1 juli 1943 så blev det först på sommaren 1944 som flj gjorde aktiva insatser i vår beredskap. Med italienska J 11 Fiat bar det av till F 9 utanför Göteborg (numera nedlagd flj) från slutet av april till början av augusti. Med kn Schönback i spetsen för några nybakade fänrikar, lt von Celsing, sergeanten Bengtsson (Balke-dal) och ett större antal mästare, underbefäl och divisionsmontörer. Plus en kull aspiranter varav några nu gått i penkis som övers-tar. Åren går.

Markpersonalen hade sina arbetsplatser - utöver i en gammal trähangar - i de s k Peso Lordos. En försvenskning av vad som stod att läsa på de enorma trälådor i vilka förut-nämnda Fiat-maskiner kommit per båt från Italien. De hade inretts som verkstäder för resp vapen-, elektro- och fpltropparna. Så rymliga var lådorna. Många hamnade också som förträffliga små sommarhus på Bohusläns kobbar och skär (men då måste man förstås ha haft sk "kontakter").

Visst var det en spännande sommar. Med strålande sol mest hela tiden. Med luftvärn i närheten som nattetid sköt mot inkräktande främmande fpl. Många minns t ex den söndags-morgon då en rote J 22:or (som F 9 just hade fått) eskorterade in en skadeskjuten Libe-rator och fick den att landa på F 9-fältet. Beredskapsstyrkan omringade det amerikanska planet och där syntes bl a korpralen Bjärn-sjö i stundens allvar med handen på sitt upp-knäppta pistolhölster. Besättningen tio man kom utkrypande ur luckan undertill med en i nacken svårt skottskadad löjtnant mellan sig.

förande och ledamöterna heter Brita Carlsson, Sven Bardun, Bertil Andersson, Per Stafnäs, Åke Kjellman, Torbjörn Karlbom, Rune Fontler och Bertil "Sparta" Andersson. Utan någon som helst inbördes ordning.

Måltiden serverades i Flygets Hus av tjänst-villiga kamrater ur Malmens Kamratförening.

Heders!

Mera från

F 9 - 44

Där bland Peso Lordos gick en Norrköpings-grabb vakt en natt -ja, varje natt för den delen. Det var ju krig ute i världen och alla kände vi verkligen att vi hade en stor upp-gift i att just BEVAKA Sverige. Tar sig så dagoff fänriken T sig före, att vända sin kavaj ut-och-in och så-

Alla trots allt lika glada över att ha kommit med livet i behåll från sin räd över Tyskland. Ett par dagar senare var den tunga kärran reparerad och flögs med svensk kontrollbesättning upp till F 1. Varvid en antennmast på F 9 fljvst strök med. Med mindre marginaler har sällan någon startat. Två meter lägre och en stor katastrof hade varit ett faktum.

Ja, så fanns ju Liseberg också därnere i trakten. Plus alla mera lantliga festplatser i F 9:s närhet. Överallt gjorde F 13-folket sina insatser.

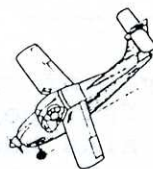
P.S

a' propos F 9 så var ju legendariske Magnus Bång chef där då 44. Det berättas att vid ett tillfälle kom uoff Kling från F 2 på besök på F 9 och presenterade sig för en kollega som hette Klang. Just när de sagt sina resp namn kom överste Bång och gjorde sammanledes....

P.P.S

Om samme Bång minns signaturen vad som berättades hemma i Skövde, som ofta i slutet av 20-talet besöktes av flygande maskiner, vilka då landade på fältet mellan K 3 och I 9 (nu P 4). Den unge Bång ingick i en division som kom vinglande på gamla Fockrar eller dylikt. Strax före lunch. Man såg B:s plan försvinna rakt ner i skogen på Kråkberget. Alla trodde det värsta och handlade därefter, d v s satte sig till bords. Vem dyker upp efter en mitt i maten om inte B, sönderriven och blodig osv. Varvid kommentaren kommer från en trevlig kamrat.

- Å f-n lever Du? Vi hade just börjat tala väl om Dej!.

Nimrod

Lind

Hedersmannen, skräddaremästaren Geijer Lind inte bara har varit, han är fortfarande vid 74,9 en tillgång med nål och tråd för närmast hela flygvapnet. Dessutom är han fortfarande den störste spjuvern och storljugaren i åtminstone F 13:s historia. Hans personkunskap om te gångna tiders adel, präster och en del borgare och bönder i Jönköpingstrakten är imponerande. Dessutom tillverkar han fågelholkar s a s vid sidan av symaskinen. Men detta var om den store jägaren Geijer Lind det skulle handla. Så sent som häromveckan hörde vi, förresten, honom påstå, att när han står på jaktpass så hör han hur hararna kommer smygande i buskarna. Inte dåligt!

lundä "civil" smyga runt i terrängen. Blev observerad av posten som anropade T. Hur som helst gick det inte som det borde ha gjorts utan den äventyrslystne fänriken fick en 9 mm kula i skrovet, som medförde mellan liv och död svävande på Sahlgrenska i ett par veckor.

Den värnpliktige gick fri. Han hade handlat helt enligt order. Och fänriken fick väl straff nog.

Nåväl! För ett antal år sedan ringde man från köket på offmässen till Lind och omtalade, att man hade stora bekymmer med en mat-tjuv därstädes, en skata som var helt omöjlig att jaga bort. Nu satt skatdj-ln där på en gren och bokstavligen skrattade åt omgivningen.

Lind ner med gebysen från väggen och på cykeln till offmässsparken. Smög sig fram mot offret - och brassade på med båda piporna. Skatan kvar oberörd. Omladdning och nya skott så fjädrarna rök.

Gapskratt från omgivningen. Man hade spikat fast en redan död skata på grenen.

Annars späckad med historier - men det här berättar han inte själv.

Gamla huskurer

3. div stnförråd. Vpl H-d har fått besvärlig nare på sina händer. Fte Å ger honom det gamla goda (?) rådet att pinka på händerna, så blir det bättre. Efter ett par dagar ser Å att H-ds händer fortfarande ser förskräckliga ut.

- Har Du inte gjort som jag sagt, pissat på händerna?

- Jo, men det blev en sån jävvla lukt i vanta!

HÄLLRISTNINGARNA IGEN *****

I vårt förra nr ordade vi om hållristningsblocken mitt över vägen från "sjukan". Att de skulle vara närmast unika o s v. Så framkommer i slutet av oktober via massmedia, att det finns ytterligare ett tiotal block placerade i parken framför Bråvallamässen. Dittkomna genom sakkunnig försorg - det också! - redan i mitten av 50-talet. Men sedan sorgen bortglömda. Inte att förundra sig över eftersom informationen därom var närmast helt obefintlig till den stora massan av flotttiljens personal. Inte ens denna tidnings snokande redaktör hade en aning om denna attraktion. DÄRFÖR undras varför inte detta konstlade fornminne får större plats i F 13-historiken.

Bomber över Glan

Ja, nog har det fällts bomber där alltid, men endast cementklumpar, d v s bomberna har varit ballistiskt korrekt utformade men gjutna av cement. Nu berättar alltid minnesgode Valter Boström hur vid ett tillfälle en Skärblackabo med sin son kommit in med sin eka i målområdet och "lyckades" få en 50-kilosklump mitt i båten, d v s rakt igenom ekan. Räddning via en annan fritidsbåt.

Den på den tiden under 40-talet allt ombesörjande fljint kapten Berggren fick åka ut för att "göra upp".

- Jag var med som bilförare och det var inga nådiga blickar som mötte oss därute i "Blacka", minns Valter.

Och visst var det så att kn Berggren skötte det allra mesta på flj. Köket, markan, byggnader och underhåll, intendenturen, garaget med bilverkstad, fljkassan m m. Idag är alla de uppräknade funktionerna fördelade på en förfärlig massa folk, från de högsta till de lägsta.

Valter berättar vidare hur noga det var med planteringar inom området under Lage Thunbergs tid. - "Tubas" instruerade mej hur några nya silvergranar vid garagets spolplatta skulle skötas. Och jag var livrädd varje morgon, att de skulle ha visnat under natten.

- Kasernfördärvare - f'låt föreståndare - Källström råkade ut för en annan malör då en vpl råkade klippa av en nysatt tallplanta utanför kanslihuset, just innan "Tubas" skulle inspektera. Källström kvickt dit och stack ner den stympade plantan igen, för att sedan på kvällen sätta dit en mera livskraftig.

En annan episod faller därvid red i minnet. Det var då sagda motorgräsklippares sentida civila efterföljare inte "kom åt" ända in till stammen på ett stort antal mycket ädla äppleträd (signe Tillisch, Cox Pomona, Granat m fl). Varför vdb helt sonika sågade ner alla de fina fruktträden, som glatt så många befäl och värnpliktiga under höstarna. Nu finns bara ett i och för sig fint oranieträd kvar utanför kameralbyggnaden, f d 1. div furirförläggning. Sörbys gamla gartner roterar i sin grav över detta nidningsdåd vid det som en gång var 1. div och 2. div.